

[Flygaard]

For så vidt angår efterlønnen må det nok konstateres, at den er blevet langt dyrere end forventet, fordi langt flere har benyttet sig af efterlønsordningen, end man påregnede. Der er meget, som er rart, hvis man har råd til det, men det er nu meget langt at gå, når to arbejdsføre mennesker kan gå på efterløn, når de bliver 60, og tilsammen oppebære op imod 170.000 kr. Der er næppe mange steder, man har en sådan ordning. Man kunne jo også derved komme til at forsømme områder, hvor der var behov, der var langt større set ud fra et socialt synspunkt.

Jeg vil også gerne spørge, om regeringen har opgivet at gennemføre en renteskatteordning, som kunne løse nogle af de problemer, vi står med. Vi kunne få fat i en række renteindtægter, som i dag ikke bliver gjort til genstand for beskatning, og en renteskatteordning indebærer også, at man kan få løst spørgsmålet om beskatningen af en række skattefrie fonds, som i dag nyder et skattefrieprivilegium, som ud fra et socialt synspunkt næppe er rimeligt. En renteskatteordning kunne også åbne op for både en rationel løsning af sambeskatningsproblemet, en ligelig beskatning af forskellige virksomhedsformer samt et i særdeleshed af regeringen ofte påvist problem: det urimelige i, at nogle får mere ud af deres fradrag end andre. Endelig kunne man jo også tage skridt til at få gennemført en fradragsreform.

Jeg håber, at regeringen vil afstå fra at fremsætte forslag til lov om ændring af den amtskommunale grundskyld, og jeg savner i regeringens oplæg tilkendegivelse af, at man vil søge en lovgivning gennemført, som beskatter de arbejdsfrie indkomster. Jeg går ud fra, at regeringen erkender, at det gælder om at belønne flid og sparsommelighed. Det gør en jordværdibeskatning, mens man næppe kan sige det samme om indkomstbeskatningen.

Til sidst skal jeg blot sige, at det efter retsforbundets opfattelse bør være et mål for den økonomiske politik at nedbringe underskuddet på betalingsbalancen og i statskassen. Det må tillige være et mål at få arbejdsløsheden nedbragt. Kan man derfor finde økonomiske midler, som samtidig vil tilgode disse tre ting, vil meget være nået. Vi er af den opfattelse, at det er en nødvendig, om end ikke tilstrækkelig, forudsætning for at få bragt orden i Danmarks økonomi, at man

går over til en fri notering af den danske krone, og på den baggrund kan det derfor næppe komme som nogen overraskelse, at vi ønsker, at Danmark skal udtræde af EMS-samarbejdet, fordi det efter vores opfattelse er en hindring for, at vi kan få bragt en større grad af balance i dansk økonomi.

Til allersidst skal jeg blot sige, at forudsigelserne for de efterfølgende år jo ikke er særlig lyse. Når man for 1984 regner med et underskud på betalingsbalancen på 24½ mia kr. og en arbejdsløshed på 253.000, giver det stof til eftertanke. Det forekommer mig ikke særlig sandsynligt, at man for 1984 kan nå ned på et underskud på 2,2 mia kr. på statens drifts-, anlægs- og udlånsbudget.

Det hører også med i billedet, at statens udgift til arbejdsløshedsunderstøttelse med de nugældende regler er beregnet til at udgøre 18,9 mia eller næsten 20 mia kr. Jeg har mine meget stærke tvivl med hensyn til, om et samfund kan fungere på sådanne vilkår, idet det må tages i betragtning, at renten af statsgæld forventes at vokse til 23,9 mia kr. for samme år. Det understreger i betydeligt omfang behovet for, at der føres en økonomisk politik, der er ekspansiv og ikke restriktiv i sine virkninger. Derfor tror retsforbundet heller ikke, at man kan spare sig gennem problemerne. Derfor tror retsforbundet heller ikke, at man skal føre indkomstpoltik, der låser indkomststrukturen fast og hindrer naturlige tilpasninger. Og endelig: derfor tror retsforbundet heller ikke, at vejen går over subsidier til erhvervslivet, for det vil forvride erhvervsstrukturen og formindske konkurrenceevnen.

Lindenskov (S):

Hr. formand. Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger til statsministerens redegørelse til folketinget, specielt til det, som blev nævnt i forbindelse med Færøerne.

Når statsministeren udtaler, at folketinget nu står over for et nyt arbejdsår, hvor vi skal tage livtag med de hårde realiteter, udviklingen stiller os over for, må det mane til eftertanke.

Uden at komme ind på konkrete lovinitiativer fra regeringens side mener jeg, det er utvivlsomt, at folketingsbeslutninger på forskellige områder også vil influere på det færøske samfund, også hvor lovinitiativer tages,